

ΕΚΚΛΗΣΙΑ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΤΟΣ Β'

30 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 1924

ΑΡΙΘ. 14

ΤΙ ΔΕΝ ΘΕΛΟΥΣΙ ΝΑ ΕΝΝΟΗΣΩΣΙ

Θόρυβος και πάλιν κατ' αὐτὰς μέγιστος και προσωπική επίθεσις ἀδικωτάτη κατὰ τοῦ Μακ. Προέδρου τῆς Ἱεράς Συνόδου και τοῦ Γεν. Ἐκκλησ. Ταμείου παρὰ τινων ἑφημερίδων, διότι ἐγένοντο διαβήματα πρὸς τὴν Κυβέρνησιν ὑπὲρ τῆς ἐκκλησιαστικῆς περιουσίας. Οἱ γράφοντες νομίζουσιν ὅτι, ἀντὶ νὰ νέμονται τὴν κολοσσιαίαν περιουσίαν ὀλίγοι μοναχοί, προτιμότερον εἶναι ν' ἀφεθῆ αὕτη εἰς τοὺς συνεταιρισμοὺς και εἰς τὸν λαόν. Δὲν θέλουσι νὰ ἐννοήσωσιν ὅτι ἡ λεγομένη μοναστηριακὴ περιουσία δὲν χρησιμοποιεῖται ἀπλῶς ὑπὲρ τῶν ὀλίγων μοναχῶν, ἀλλ' ἐξυπηρετεῖ τὰς ἀνάγκας τῆς Ἐκκλησίας. Οἱ μοναχοὶ εἶναι φρουροὶ και ἐργάται τῆς περιουσίας ταύτης, ἥς ἡ μὲν διαχείρισις διεξάγεται ὑπὸ τὸν ἄμεσον ἔλεγχον τοῦ Γεν. Ἐκκλ. Ταμείου, πᾶν δὲ αὐτῆς περίσσευμα εἰς αὐτὸ διαβιβάζεται και ὑπὲρ τῆς Ἐκκλησίας διατίθεται. Ἀκριβῶς δὲ πρὸς τοιοῦτον σκοπὸν και ἰδρῦθη και ὑφίσταται τὸ Γεν. Ἐκκλησ. Ταμεῖον.

Ἄλλ' ἐὰν δὲν σταματήσῃ τὸ κακὸν τῶν ἀπαλλοτριώσεων τῶν ἐκκλησιαστικῶν κτημάτων, οὐχὶ μόνον αἱ Μοναί, ἐλλείψει πόρων, θὰ διαλυθῶσιν, ἀλλὰ και τὸ Γεν. Ἐκκλησιαστικὸν Ταμεῖον θὰ καταστῆ περιττόν, ἡ δ' Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος θὰ στερηθῆ παντὸς μέσου συντηρήσεως τῆς διοικήσεως αὐτῆς και τοῦ Κλήρου. Ἦδη τὸ Γεν. Ἐκκλησ. Ταμεῖον παλαίει πρὸς μυρίας οἰκονομικὰς δυσχερείας, μὴ δυνάμενον νὰ καταβάλλῃ, καθ' ἣν ἔχει ἐκ τοῦ νόμου ὑποχρέωσιν, τοὺς μισθοὺς τῶν καθηγητῶν τῶν θεησκευτικῶν. Τὸ Κράτος ὑπεσχέθη ἀνάλογον χρηματικὴν ἐπιχορήγησιν, εἶχε δὲ κατατεθῆ εἰς τὴν Ἐθνοσυνέλευσιν και σχετικὸν νομοσχέδιον, ἀλλὰ τοῦτο παρηγωνίσθη, ἐν μέσῳ σωρείας ἄλλων νομοθετημάτων, παρὰ πάσας τὰς δραστηρίας ἐνεργείας τῆς Ἐκκλησίας ὑπὲρ τῆς ἐπιψηφίσεως αὐτοῦ.

Πρὸς ἀντιμετώπισιν τῆς ἀνάγκης πληρωμῆς τῶν μισθῶν τῶν Καθηγητῶν, τὸ Γεν. Ἐκκλησ. Ταμεῖον διαπραγματεύεται κατ' αὐτὰς δάνειον δύο και ἡμῖσι ἑκατομμυρίων δραχμῶν παρὰ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης, διὰ νὰ μὴ ἀναγκασθῆ νὰ πωλήσῃ και τὰ τελευταῖα χρεώγραφα του. Μὴ δυνάμενον δὲ τὸ Ταμεῖον ν' ἀνταποκριθῆ εἰς τὰς στοιχειώδεις ἀνάγκας τῆς Ἐκκλησίας, ἐνεκα τῆς ἐλαττώσεως τῶν ἐκ τῶν Μοναστηριακῶν κτημάτων πόρων, φυσικῶ τῷ λόγῳ στερεῖ τὴν Ἐκκλησίαν τῶν μέσων πάσης πνευματικῆς δράσεως. Διότι και Ἱερατικαὶ Σχολαί, πρὸς μόρφωσιν τοῦ Κλήρου, και συντήρησις αὐτοῦ και τῶν Ἱεροκηρῶν, ἔκδοσις θεησκευτικῶν περιοδικῶν και ἐποικοδομητικῶν βιβλίων πρὸς καθοδήγησιν και διδασκαλίαν τοῦ λαοῦ, ἴδρυσις ὄρφανοτροφείων και ἄλλων φιλανθρωπικῶν καταστημάτων και μυρία ἄλλα ὅσα ἡ Ἐκκλησία δύναται ὑπὲρ τοῦ λαοῦ νὰ ἐπιδιώξῃ, εἶναι ἀκατόρθωτα, ἄνευ οἰκονομικῶν μέσων. Εἶναι δὲ θλιβερόν ὅτι τοῦτο δὲν θέλουσι νὰ ἐννοήσωσιν οὐχὶ μόνον οἱ πολέμιοι τῆς Ἐκκλησίας, ἀλλὰ και ἐκεῖνοι, οἵτινες ἀναγνωρίζουσι τὴν σπουδαιότητα και τὸ ἀπαραίτητον αὐτῆς, ἐκεῖνοι οἵτινες παραπονοῦνται διότι ἡ Ἐκκλησία δὲν ἐργάζεται, διότι δὲν ἔχει Κλῆρον μεμορφωμένον, διότι δὲν ἀκούεται τὸ κήρυγμα εἰς τὰς Ἐπαρχίας, και δὲν γίνεται τοῦτο ἢ ἐκεῖνο. Δυστυχῶς δὲ οὐχὶ ἰδιῶται ἀπλοῖ ἐκτὸς τῶν πραγμάτων εὐρισκόμενοι, ἀλλὰ και δημοσιογράφοι, ὧν ὑποχρέωσις εἶναι νὰ μελετῶσι τὰ πράγματα και διαφωτίζωσι τὸν λαόν, και κυβερνῆται και νομοθέται, ὀφείλοντες νὰ θεραπεύωσι μὲν τὰς ἀνάγκας τοῦ λαοῦ, ἀλλὰ νὰ ἐξασφαλίζωσι και εἰς τὴν Ἐκκλησίαν τὰ μέσα, ἔστω και γλίσχρο μέσα, τῆς ζωῆς, δὲν θέλουσι νὰ ἐννοήσωσι διατὶ ἡ Ἐκκλησία ἀγωνίζεται νὰ περισώσῃ τὴν περιουσίαν αὐτῆς, περιουσίαν ἱερὰν και ἀναφαίρετον, ἣν ὑπὲρ τῆς Ἐκκλησίας ἀπέκτησαν αἱ Μοναί, εἴτε ἐκ

δωρεῶν τῶν εὐσεβῶν, εἴτ' ἐκ τῶν μόχθων τῶν μοναχῶν.

Ὁμολογουμένως πρὸ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ἐγείρεται σοβαρώτατον πρόβλημα, τὸ ἐκ τῆς ἀπωλείας τῆς περιουσίας αὐτῆς. Ἐγνωσθῆ δὲ κατ' αὐτὰς ὅτι ἡ Κοινοβουλευτικὴ Ἐπιτροπὴ, ἡ μελετῶσα τὴν ἀναθεώρησιν τοῦ ἀγροτικοῦ νόμου, σκοπεῖ νὰ προβῇ εἰς προτάσεις, ὧν ἡ ἀποδοχὴ παρὰ τῆς Κυβερνήσεως θὰ σημάνη τὸ τέλος τῆς ἀγροτικῆς περιουσίας τῶν Μονῶν. Διότι τὰ μέλη τῆς Ἐπιτροπῆς, μὴ ἐννοοῦντα ὅτι ἐκ τῶν περιουσιῶν τῶν Μονῶν συντηρεῖται ἡ Ἐκκλησία καὶ ἀγόμενα ἐκ τῆς σκέψεως ὅτι ἡ περιουσία αὐτῶν χρησιμεύει διὰ τοὺς ὀλίγους μοναχοὺς, νομίζουσιν ὅτι ἀρκετὸν θὰ ἦτο ν' ἀφεθῶσιν εἰς ἐκάστην Μονὴν 100 στρέμματα πέραξ αὐτῆς, πᾶσα δὲ ἡ λοιπὴ περιουσία ν' ἀπαλλοτριωθῇ. Δὲν ἐλήφθη κἄν ὑπ' ὄψιν ὅτι πολλαὶ Μοναὶ περιβάλλονται ὑπὸ βραχῶδους καὶ ἀγόνου ἐκτάσεως καὶ ὅτι ἡ περιουσία αὐτῶν εὐρίσκεται μακρὰν.

Φρίττει τις ἀναλογιζόμενος τὰ ἐπακολουθήματα τοιαύτης ὀλεθρίας ἀποφάσεως!

ΚΥΡΙΑΚΟΔΡΟΜΙΟΝ ΜΗΝΟΣ ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ	
14	{ Ἀπόστ. Ἐορτῆς τῆς Ὑψώσεως : Ἀδελφ. ὁ λόγος ὁ τοῦ (Α Κορ. 1,18-24) Ἐὐαγγ. Ἐορτῆς: Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ συμβούλιον ἐποίησαν.. (Ἰωάν. 19, 6-11, 13-20, 25-28, 30-35) Ἀντι Ἐωθινοῦ : Εὐαγγ. Ἐορτῆς: (Ἰωάν. 12, 28-36) Ἀντι τοῦ Ἦχου τῆς σειρᾶς : ὁ τῆς εορτῆς.
21	{ Ἀποστ. ΚΑ' Κυρ. Ἀδελ. Εἰδότες δεῖ οὐ δικαιοῦνται... (Γαλ. 2,16+20) Ἐὐαγγ. Κυριακῆς μετὰ τὴν Ὑψωσιν : (Μαρκ. 8, 34—9,1) Ἐωθινὸν Γ' Ἦχος πλ. Α'
28	{ Ἀπόστ. ΙΕ' Κυρ. Ἀδελ. Ὁ Θεὸς ὁ εἰπὼν ἐκ σκότους... (Β' Κορ. 4,6-15) Ἐὐαγγ. Κυριακῆς Α' Λουκᾶ: Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἐστῶς ὁ... (Λουκ. 5,1-11) Ἐωθινὸν Δ' Ἦχος πλ. Β'

ΟΜΙΛΗΤΙΚΟΝ ΣΧΕΔΙΑΣΜΑ

Τὸ μεγαλεῖον τοῦ Σταυροῦ

(Εἰς τὴν εορτὴν τῆς Ὑψώσεως — 14 Σεπτεμβρίου).

«Καὶ βασιλεύων τὸν σταυρὸν αὐτοῦ, ἐξῆλθεν εἰς τὸν λεγόμενον Κρανίου Τόπον... ὅπου αὐτὸν ἐσταύρωσαν. (Ἰωάν. 19, 17).

ΠΡΟΟΙΜΙΟΝ.— Ἄλλοτε ὁ Σταυρὸς ἦτο ἀντικείμενον ὀνειδισμοῦ καὶ κατάρας **Ἐπικατάρατος πᾶς ὁ κρεμᾶμενος ἐπὶ ξύλου...** ἦτο ὄργανον τιμωρίας τῶν κακούργων καὶ τῶν δούλων... Ἄλλ' ἀφ' ὅτου ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς, ἀποθανὼν ἐπ' αὐτοῦ, καθήγαγεν αὐτόν, κατέστη σύμβολον δόξης, εὐλογίας καὶ ἀγάπης... ὅποια μεταβολή!... τὴν εὐρεσιν

τοῦ τιμίου ξύλου τοῦ Σταυροῦ ἐχαιρέτησεν ἡ Ἁγία Ἑλένη ὡς κοσμοχαρμόσυνον γεγονός... Χωσρόης, ὁ βασιλεὺς τῆς Περσίας, ὅτε κατὰ τὸν ἑβδόμον αἰῶνα ἐκυρίευσεν τὴν Ἱερουσαλήμ, ἀπεκόμισε μεθ' ἑαυτοῦ, ὡς πολῦτιμον λάφυρον, τὸν Τιμίον Σταυρὸν... Καὶ ὁ Αὐτοκράτωρ ἡμῶν Ἡρακλεῖος, νικητῆς τῶν Περσῶν, ἀνέκτησε τὸ τίμιον ξύλον καὶ ὕψωσεν αὐτὸ εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ, καθιερώσας οὕτω τὴν σημερινὴν εορτὴν... Πόσοι καὶ εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Σταυροῦ αἰσθάνονται ρίγος ἐξ εὐλαβείας, εὐγνωμοσύνης καὶ ἐλπίδος; Ὁ Σταυρὸς κατήνησεν ἀναμφιβόλως σύμβολον τιμῆς, κῶσμημα ὑπομνηστικὸν ἐλπίδος καὶ πεποιθήσεως... Μήπως, καὶ μὴ χριστιανοὶ ἀκόμη, δὲν ἐπιθυμοῦσι νὰ κοσμῶσι τὰ στήθη αὐτῶν διὰ τοῦ Σταυροῦ;

ΔΙΑΙΡΕΣΙΣ.— Ὁ Σταυρὸς τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ εἶναι: Α' Ἡ δόξα ἡμῶν, Β' Ἡ ἔδρα, ἀφ' ἧς ὁ Χριστὸς διδάσκει ἡμᾶς· Γ' Ὁ θρόνος, δι' οὗ βασιλεύει ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς.

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ.— Ὁ Σταυρὸς τοῦ Ἰησοῦ εἶναι ἡ δόξα ἡμῶν.

1.— Ὁρθωθεὶς ἐπὶ τοῦ Γολγοθᾶ, ἐχρησίμεισε καὶ ἀνεδείχθη τρόπαιον κατὰ τοῦ Σατανᾶ, τῆς ἀμαρτίας, καὶ ἀπελύτρωσε τὸν κόσμον. Διὰ τοῦτο ὁ Παῦλος «Ἐμοὶ δὲ μὴ γένοιτο καυχᾶσθαι, εἰ μὴ ἐν τῷ σταυρῷ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, δι' οὗ ἐμοὶ κόσμος ἐσταύρωται, κἀγὼ τῷ κόσμῳ» [Γαλ. 6,14].

2.— Ἐν τῷ σημείῳ καὶ ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ Σταυροῦ οἱ Ἀπόστολοι, διασκορπισθέντες ἀνά τὴν Οἰκουμένην, ἐχριστιάνισαν τὰ ἔθνη καὶ ἐσπειραν πανταχοῦ τὸν πολιτισμὸν. Δι' αὐτοῦ ἐνικήθη καὶ νικᾶται τοῦ πονηροῦ ἡ δύναμις...

3.— Ὁ Σταυρὸς ὑπήρξε τὸ νικητήριον σύνθημα τοῦ ἀγίου Κωνσταντίνου τοῦ Μεγάλου κατὰ τῶν ἀντιχριστιανικῶν τοῦ Μαξιμίνου στρατευμάτων. [Ὁραμα: ἐν τούτῳ νικά].

4.— Ὁ Σταυρὸς εἶναι ἡ σημαία μας, ἡ καταφυγὴ μας, ἡ ἐλπίς μας, ἡ παρηγορία μας... τὸ ὄπλον μας κατὰ τοῦ διαβόλου (Ἐντεῦθεν ἡ συχνὴ αὐτοῦ χρῆσις...)

Καὶ νὰ σκεφθῆ τις ὅτι ὑπάρχουσι Χριστιανοί!! βλασημοῦντες τὸν σταυρὸν καὶ ὀμνύοντες εἰς αὐτὸν μὲ τὸ παραμικρόν! Πόσον κτηνὸν πρόξενος εἶναι ἡ ἄγνοια!

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.— Ἡ ἔδρα, ἀφ' ἧς ὁ Χριστὸς διδάσκει ἡμᾶς.

1.— Ἀπὸ τοῦ σταυροῦ διδάσκει ὁ Χριστὸς τὴν ἀγιότητα, τὴν δύναμιν αὐτοῦ, τὴν δικαιοσύνην, τὴν εὐεσπλαχνίαν, τὸν πλοῦτον τῆς χάριτος αὐτοῦ καταδεικνύει δὲ τὴν μοχθηρίαν τοῦ κόσμου μετὰ τῶν ὀλεθρίων συνεπειῶν αὐτῆς (ὄρα σημερινὸν Εὐαγγέλιον).

2.— Διδάσκει τὴν ἀξίαν τῆς χάριτος καὶ τῆς ψυχῆς ἡμῶν, διότι, διὰ νὰ ἀποκαταστήσῃ τὴν πρώτην καὶ νὰ ἀναγενήσῃ τὴν δευτέραν, ἀπέστειλε τὸν Μονογενῆ τοῦ Υἱὸν ὁ Θεὸς καὶ ὑπέστη τὸν σταυρικὸν θάνατον. «Περιπατεῖτε ἐν τῇ ἀγάπῃ, καθὼς καὶ ὁ Χριστὸς ἠγάπησεν ἡμᾶς καὶ παρέδωκεν ἑαυτὸν ὑπὲρ ἡμῶν» (Ἐφεσ. 5,2) καὶ ἀλλαχοῦ «τιμῆς ἡγοράσθητε» (Α Κορ. 7, 23).

3.— Ἀπὸ τοῦ σταυροῦ διδασκεται ἡ ὁδὸς διὰ τὴν οὐράνιον βασιλείαν: μίμησις τῆς ταπεινότητος, ἀνοχῆς, ἀνεξικακίας, ὑπομονῆς τοῦ Χριστοῦ ἀσκησις τῆς ἀρετῆς αὐτοῦ ἐν τῷ βίῳ, καὶ δὴ ὑπακοὴ εἰς τὸ θεῖον θέλημα. «ἐταπεινώσεν ἑαυτόν, γενόμενος ὑπήκοος μέχρι θανάτου, θανάτου δὲ σταυροῦ» (Φίλιπ 2 8).

ΜΕΡΟΣ ΤΡΙΤΟΝ.— Ὁ Σταυρὸς τοῦ Χριστοῦ εἶναι ὁ βασιλικὸς αὐτοῦ θρόνος.

1.—Μετά τοῦ σταυροῦ ἐθριάμβευσεν ὁ Ἰησοῦς κατὰ τοῦ θανάτου καὶ τῆς ἀμαρτίας... Ἐκεῖ ἐσχίσθη τὸ χειρόγραφον τῶν ἡμετέρων ἀμαρτημάτων...

2.—Μετά τοῦ σταυροῦ ἐθριάμβευσεν ἐν οὐρανοῖς, ἐξελθὼν τὴν ὀργὴν τοῦ Πατρὸς, ἱκανοποιήσας τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ καὶ καθίσας ἐκ δεξιῶν τοῦ Θεοῦ...

3.—Διὰ τοῦ Σταυροῦ, ὑψωθείς ὑπὸ τοῦ Πατρὸς αὐτοῦ, ἐπέφερε σύγχυσιν εἰς τὴν σοφίαν τῶν σοφῶν καὶ ἠθέτησε τὴν σύνεσιν τῶν ευνετῶν...

4.—Διὰ τοῦ σταυροῦ ἠγγέλθη, ἐγνώσθη καὶ ἐλατρεύθη ὁ Ἰησοῦς εἰς πᾶσαν τὴν γῆν, καθὼς εἶπεν· **«ἐὰν ὑψωθῶ ἐκ τῆς γῆς, πάντας ἐλκύσω πρὸς ἑμαυτὸν»** (Ἰωάν. 12,32).

5.—Διὰ τοῦ σταυροῦ εἶναι ὁ **Σωτὴρ** ἡμῶν, ὁ **Κύριος** ἡμῶν, ὁ **βασιλεὺς** ἡμῶν. Διὰ τοῦτο ὁ Παῦλος· **«οὐκ ἔκρινά τι εἰδέναι ἐν ὑμῖν, εἰμὴ Ἰησοῦν Χριστὸν καὶ τοῦτον Ἐσταυρωμένον»** (Α Κορ. 2,2).

ΕΠΙΛΟΓΟΣ.— Ἀδύνατον γὰ πιστεύωμεν Χριστόν—Λυτρωτὴν ἄνευ τοῦ σταυροῦ... Ἀδύνατον νὰ τιμῶμεν τὸν Χριστόν, ὑβρίζοντες καὶ περιφρονοῦντες τὸν σταυρικὸν αὐτοῦ θάνατον. Εἰς πολλοὺς εἶναι σκάνδαλον· εἰς οὐκ ὀλίγους μῦθος καὶ μωρία! Ἡμεῖς ὅμως θὰ ἔχωμεν τὴν ἀπόλυτον πίστιν ὅτι ὁ σταυρὸς εἶναι Θεοῦ δύναμις καὶ σοφία... Ὁ σταυρὸς χύνει φῶς εἰς τὰς ἀθλιότητας τῆς ζωῆς, ἐγλακταίνει καὶ ἐλαφρύνει τοῦ βίου τούτου τὰς κακοδαιμονίας, ἐξαγνίζει τὰ πάθη καὶ τὰ βάσανα ἡμῶν... Σταυρὸς τοῦ Χριστοῦ, προσκυνούμεν σε ὡς φύλακα τῆς οἰκουμένης, ὡς ὠραιότητα τῆς Ἐκκλησίας μας, ὡς στήριγμά μας εἰς τὸν βίον τοῦτον, ὡς δόξαν τῶν ἀγγέλων, ὡς τραῦμα τῶν δαιμόνων.

E. I. K.

ΕΙΣ ΤΟ ΚΥΡΙΑΚΟΝ ΣΧΟΛΕΙΟΝ

(ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΕΞ ΑΓΓΛΙΑΣ)

Εἰς τὸν γείτονά μου Δρα Π. εἶχον πρὸ πολλοῦ ἐκφράσει τὴν ζωηρὰν ἐπιθυμίαν τοῦ νὰ παρευρεθῶ εἰς τὸ Κυριακὸν σχολεῖόν του καὶ παρακολουθῆσω ἐκ τοῦ σύνεγγυς ἐπὶ μικρὸν τὴν ἐκεῖ τελουμένην ἐργασίαν. Καὶ ὁ καλοκάγαθος Ἀγγλικανὸς ἱερεὺς, οὕτως τὸ ἡράκλειον σῶμα στολιζει κεφαλὴν ροδοπάρειος καὶ τοῦτ' αὐτὸ παιδικωτάτη, ἐπὶ δὲ τῆς ράχεώς του στηρίζεται ἐνορία 15 χιλιάδων ψυχῶν, εὐχαρίστως εὐρήκε καὶ τρόπον καὶ χρόνον, διὰ νὰ ἱκανοποιήσῃ τὴν ἐπιθυμίαν μου.

Κατὰ τὴν ὀρισθεῖσαν λοιπὸν ὥραν συνηνητήθημεν ἀμφοτέροι ἐν τῇ αὐλῇ τοῦ ναοῦ του καὶ πρὸ τῆς εἰσόδου τῆς ἐκκλησιαστικῆς του σχολῆς, ἀποτελούσης εὐμέγεθες παρὰ τὸν ναὸν του ἴδρυμα, σεβαστὸν ἀπὸ τοῦ χρόνου καὶ μίξοπόλιον, οὕτως τὴν ἱερότητα προέδιδεν ὁ ἐπὶ τῆς κορυφῆς Σταυρὸς μετὰ ἀλέκτορος, ἐμβλήματος τῆς Χριστιαν. ἐγρηγόρσεως, συνδεδεασμένος. Τὴν μεγάλην δὲ κλίμακα ἀνελθόντες, εὐρέθημεν πρὸ αἰθούσης εὐρυχωροτάτης, ἐν ἣ περι τὰ 800 παιδία ἀμφοτέρων τῶν φύλων, ἀπὸ 5 ἐτῶν καὶ ἄνω, μᾶς περιέμενον μετὰ τῶν διδασκάλων, διδασκαλισσῶν, βοηθῶν

καὶ τοῦ Γεν. Ἐπιθεωρητοῦ ἢ Διευθυντοῦ αὐτῶν. Τὰ παιδία ἦσαν ὄρθια, πληροῦντα ὄλην σχεδὸν τὴν πλατυτάτην αἴθουσαν ἐν σχήματι κύκλου, μὲ τὰ μικρότερα τῶν ἔμπροσθεν καὶ τὰ μεγαλύτερά τῶν ὀπισθεν· ἡ δὲ τάξις καὶ ἡ εὐλάβειά τῶν μοι ἔλυσε τὸ μυστικὸν καὶ τῆς ἐν τοῖς ναοῖς τῶν ἐνγλικῶν τάξεως. Ὁ Ἀγγλικανὸς δηλ. σπουδάζει τό τίνα στάσιν θὰ τηρήσῃ ἐν τῷ ναῷ ἀπὸ τρυφερᾶς ἡλικίας καὶ ἐν τῷ Κυριακῷ του σχολεῖω. Ἐντεῦθεν ἡ εὐλάβειά του ἐν τῇ δημοσίᾳ προσευχῇ εἶνε ἀπαραδεγμάτιστος.

Ἡ εὐρεία αἴθουσα εἶχε παράθυρα πλατύτατα, ἐξ ὧν τὸ φῶς ἄφθονον εἰσήρχετο. Ἐκοσμεῖτο δὲ δι' εἰκότων ἀγιογραφικῶν, χρησιμευουσῶν εἰς ἐποπτικὴν διδασκαλίαν. Ἐξέχουσαν δὲ ἐν αὐταῖς θέσιν κατεῖχεν ἡ ὑπὸ τὸν τίτλον «Τὸ φῶς τοῦ κόσμου» διδασκτικωτάτη εἰκὼν τοῦ Χόλμον Χάντ, ἧς τὸ πρωτότυπον εἶνε ἀνηρητημένον ἐν τῷ ἀγ. Παύλῳ τοῦ Λουδίνου καὶ ἦτις παριστᾷ τὸν Σωτῆρα ἀκαυθωστέφῃ καὶ φανὸν κρατοῦντα καὶ ὑπὸ τὴν μορφὴν ξένου κρούοντα θύραν καὶ ζητοῦντα φιλοξενίαν· τὴν φιλοξενίαν ἐν τῇ καρδίᾳ μας. Τὸ κέντρον τῆς αἰθούσης κατεῖχετο ὑπὸ κλειδοκουμβάλου, ὅπερ θὰ ἔκρουον κατὰ τοὺς ὕμνους τὰ δάκτυλα τῆς κόρης τοῦ ἱερέως, τὴν ψυχὴν τῶν 800 αὐτῶν πλασμάτων ἀποτελούσης. Τὰ δὲ ἄνθη, τὰ ὅποια εἶχον προσκομίσει τὰ παιδία, ἦσαν τόσον πολλὰ καὶ τόσῃν εὐωδίαν ἀνέδιδον, ὥστε ἐνόμιζέ τις, ὅτι εἰς ἀνθοκομεῖον εὐρίσκεται. Ἄς μὴ λησμονηθοῦν καὶ τὰ Ὑμνολόγια καὶ τὰ Προσευχητάρια καὶ αἱ ἄλλαι Γραφαί, τὰ ἐπὶ τῶν θρανίων ἐν ἀφθονίᾳ κείμενα, ἅτινα σχεδὸν δωρεὰν αἱ ἐπὶ τούτῳ ὑφιστάμεναι ἐν Ἀγγλίᾳ Ἐταιρείαι, ἢ τε Βιβλικὴ καὶ ἢ Πρὸς Διάδοσιν τῆς Χρ. Γνώσεως, εἰς τὰ Κυριακὰ Σχολεῖα πορίζουσι.

Ὁ ἱερεὺς ἔδωκε τὸ σύ νθημα καὶ ἡ ἐναρκτηήριος τῶν μαθημάτων προσευχῇ ἤρχισεν ὡς ἀκολουθῶς.

— Αὕτη ἡ ἡμέρα, ἢν ἐποίησεν ὁ Κύριος· ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ. Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἰνεσίαν Σου.

— Πάτερ ἡμῶν, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς . . .

— Παντοδύναμε καὶ Αἰώνιε θεέ, ὁ Δοτὴρ παντὸς ἀγαθοῦ καὶ παντὸς τελείου δωρήματος, κατὰπεμφρον τὴν εὐλογίαν Σου, δεόμεθά Σου, ἐπὶ πάντας τοὺς διδάσκοντας ἐν τῇ σχολῇ ταύτῃ καὶ ἐνίσχυσον αὐτοὺς οὕτως ἐν τῇ δυνάμει τοῦ ἀγίου Σου Πνεύματος, ὥστε νὰ δυνηθῶσιν ἵνα οἰκοδομήσωσιν ἐν τῇ πίστει καὶ ἀγάπῃ τοῦ ἀγαπητοῦ Σου Υἱοῦ ἐκείνους, ὑπὲρ ὧν Αὐτὸς ἀπέθανε καὶ ἀνέστη . . .

— ὦ Κύριε! Χριστέ, ὅς ἐν τῇ παιδικῇ Σου ἡλικίᾳ ἡσύχως ἐκάθησας ἐν μέσῳ τῶν διδασκάλων ἀκούων

καὶ ἐπερωτῶν αὐτούς, δὸς τοῖς παιδίοις τούτοις θέλησιν τοῦ μαθεῖν καὶ σύνεσιν τοῦ ἐννοῆσαι τὸ ἅγιόν Σου θέλημα· ὅπως, παρὰ τοὺς πόδας Σου καθήσαντα καὶ τὸν λόγον Σου ἐνωτισθέντα, τὴν ἀγαθὴν μερίδα ἐκλέξωνται, ἥτις οὐκ ἀφαιρεθήσεται ἀπ' αὐτῶν· ἐλέει καὶ οὐκτιρμοῖς Σου, Κύριε, τοῦ ζῶντος, καὶ βασιλεύοντος μετὰ τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ ἁγ. Πνεύματος ἐν μᾶ θεότιτι εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἐπηκολούθησαν ὕμνοι, ἀπὸ κοινοῦ ψαλέντες, παρεκλήθη ὑπὸ τοῦ ἀμφιτρύωνός μου νὰ εἶπω ὀλίγας λέξεις εἰς τὰ παιδιά περὶ τῶν ἐλληνοπαίδων καὶ τῆς θρησκευτικῆς τῶν διαπαιδαγωγήσεως καὶ... δι' ἐνὸς ἀπλουστάτου μηχανισμοῦ, διατειχίσματα ἐκ σανιδώματος παρουσιασθέντα, διήρσαν αὐτοστιγμὴ τὴν μεγάλην αἴθουσαν εἰς 5-6 μικροτέρας αἰθούσας, ἀνεξαρτήτους ἀλλήλων, ὅπου, ἀναλόγως τῆς ἡλικίας καὶ τοῦ φύλου τῶν, τὰ παιδιά ἀπεσύρθησαν, ὅπως, εἰς τὰξιν ἕκαστον ἰδιαίτερος παρακολουθήσῃ τὸ εἰς αὐτὸ προσδιάζον θρησκ. μάθημα. Διότι, καίτοι εἰς τὰς πτωχοτέρας συνοικίας ὁ κατηχητὴς ἐξαιρετικῶς ἀναγκάζεται νὰ ἀθροίσῃ ὅλα τὰ παιδιά εἰς μίαν τάξιν, ἀλλ' εἶνε κανὼν ἐν τῇ Κατηχητικῇ, ἵνα οἱ κατηχούμενοι κατανέμονται εἰς τρεῖς τοῦλάχιστον τάξεις: τὴν τῶν παιδίων (5—8), τὴν τῶν παίδων (9—12) καὶ τὴν τῶν ἐφήβων (13—15).

Ἐπεσκέφθημεν μετὰ τοῦ ἀγαπητοῦ ἱερέως ἀλληλοδιαδόχως ὅλας τὰς τάξεις τοῦ Κυρ. Σχολείου του καὶ παρηκολούθησαμεν, ὅσον μας ἐπέτρεπεν ἡ ὥρα, τὴν ἐπίδοσιν τῶν ἐν τῇ γνώσει τῆς ἁγ. Γραφῆς, τοῦ Προσευχηταρίου ἢ Βιβλίου τῶν Δημοσίων Προσευχῶν τῶν, τῶν κυριωτέρων συμβάντων τῆς Ἐκκλ. Ἱστορίας, τῆς Ἀγιογραφικῆς Γεωγραφίας καὶ τῆς ἱστορίας τῶν Ἱεραποστολῶν. Ὅ,τι δέ μοι ἐνεποίησεν ἐντύπωσιν, ἦτο ἡ μέθοδος τῶν, ἡ ἀλληλοδιδασκτική. Καθὼς δηλ. ἡ εὐρύχωρος αἴθουσα διηρέθη εἰς αἰθούσας τάξεων μετὰ τὴν κοινὴν προσευχὴν, οὕτω καὶ ἐκάστη τάξις διηρέθη εἰς θρανία, ὅχι περισσότερα τῶν 10 παιδίων περιέχοντα. Εἰς ἕκαστον θρανίον μὲ τὰ 10 παιδιά του διδάσκει σιγὰ-σιγὰ καὶ οἰονεὶ ψιθυριστὰ εἰς πρωτόσχολος, τ. ἔ. μία κόρη 20έτις περίπου ἐκ τῆς ἐνορίας, καλῶς εἰς τὸ ἔργον τῆς συγκεκροτημένη καὶ ἄδειαν ἐπὶ τούτῳ ἔχουσα. Αὕτη καλεῖται βοηθὸς καὶ προφέρει κατὰ Κυριακὴν, κύριοι, ἀνελλιπῶς τὰς ὑπηρεσίας τῆς χάριτος τοῦ Κυρίου καὶ τῶν μικροτέρων ἀδελφῶν τῆς δωρεάν! Καὶ βοηθῶν τοιούτων ἡ Κυριακὴ Σχολὴ οὐδέποτε στερεῖται!

Κ. Κ.

ΧΡΟΝΙΚΑ

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΕΛΛΑΔΟΣ

— Ἐπὶ τῷ ἐρωτήματι τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, ἐὰν ὁ ὑποδιδάσκαλος, γενόμενος δημοδιδάσκαλος γ' τάξεως, δύναται νὰ θεωρηθῆ ἀπόφοιτος διδασκαλείου, ἐλήφθη παρὰ τοῦ νομικοῦ συμβούλου τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐκκλησιῶν κλπ. ἡ ἐξῆς γνωμοδότησις: «Εἰς ἀπάντησιν τοῦ ὑπ' ἀριθ. 6050 ἔ. ἔ. ὑμετέρου ἐγγράφου, ἔχω τὴν τιμὴν νὰ γνωρίσω, ὅτι, ἀφ' οὗ ρητῶς τὸ ἄρθρον 66 τοῦ ἀπὸ 17 Δεκεμβρίου π. ἔ. Νομ. Διατάγματος «περὶ ἐνοριακῶν ναῶν καὶ ἐφημερίων» ὁρίζει, ὅτι διὰ νὰ διορισθῆ τις ἐφημέριος εἰς πόλιν ἔχουσαν πληθυσμὸν κάτω τῶν 3000 κατοίκων καὶ εἰς χωρία, πρέπει νὰ εἶναι πτυχιούχος δημοδιδάσκαλος Ἱερατικῆς Σχολῆς, νὰ ἔχη ἀπολυτήριον Γυμνασίου ἢ πτυχίον διδασκαλείου, ἔπεται, ὅτι οἱ ὑποδιδάσκαλοι, ἐφ' ὅσον δὲν ἔχουσι τὰ ὑπὸ τοῦ νομοθετικοῦ Διατάγματος τούτου ἀπαιτούμενα προσόντα, δὲν δύναται νὰ διορισθῶσιν ἐφημέριοι ἐπὶ μόνῳ τῷ λόγῳ, ὅτι ὁ νόμος 2858 τοὺς ὠνόμασε δημοδιδασκάλους Γ' τάξεως, διότι τοῦτο ἐγένετο πρὸς κανονισμὸν τῶν ἀποδοχῶν μόνον αὐτῶν καὶ δὲν δύναται νὰ προσδῶσιν αὐτοῖς καὶ προσόντα, ὧν οὐσιαστικῶς στεροῦνται οὗτοι».

— Ἐπὶ ἐρωτήματος τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, περὶ τῆς ἀναγραφῆς ἐν τοῖς προϋπολογισμοῖς τῶν ναῶν κοινδουλίου ὑπὲρ τοῦ Γεν. Ἐκκλ. Γραμείου, διὰ τὴν μισθοδοσίαν τῶν ἐφημερίων, ἐλήφθη ἡ ἐξῆς γνωμοδότησις τοῦ παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ τῶν Ἐκκλησιῶν κλπ. νομικοῦ συμβούλου, ἀρμοδίως τῇ Ἱ. Συνόδῳ πεμφθεῖσα: «Εἰς ἀπάντησιν τοῦ ὑπ' ἀριθ. 19606 ἀπὸ 24 Μαΐου ἔ. ἔ. ὑμετέρου ἐγγράφου, ἔχω τὴν τιμὴν νὰ γνωρίσω, ὅτι ἐκ προνοίας διὰ τὴν περίπτωσιν, καθ' ἣν ἤθελε τυχὸν ἐκδοθῆ τὸ Διάταγμα περὶ τῆς παρὰ τοῦ Γεν. Ἐκκλησιαστικοῦ Ταμείου καταβολῆς τῶν μισθῶν τῶν ἐφημερίων ἐντὸς τῆς λογιστικῆς χρήσεως, ἢν ἀποβλέπουσιν οἱ συνταχθέντες ἢ συνταχθησόμενοι προϋπολογισμοὶ τῶν ἐνοριακῶν ναῶν, δύναται νὰ διαταχθῆ ἡ ἀναγραφὴ τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 84 τοῦ περὶ ἐνοριακῶν ναῶν νομοθετικοῦ Διατάγματος πιστώσεων. Αἱ πιστώσεις ὅμως αὗται δὲν θέλουσιν πραγματοποιηθῆ, παρὰ μόνον μετὰ τὴν ἐκδοσιν τοῦ ἐν λόγῳ Διατάγματος, μέχρι τῆς ὁποίας θέλει λειτουργεῖ διὰ τὴν μισθοδοσίαν τῶν ἐφημερίων τὸ ἐφαρμοζόμενον ἤδη σύστημα».

— Ἐλήφθη ἐπιστολὴ τοῦ Σεβ. Ἀρχιεπισκόπου Ἀμερικῆς κ. Ἀλεξάνδρου, ἐκφράζοντος θερμὰς εὐχαριστίας διὰ τὴν ἀναγνώρισιν ἐκ μέρους τῆς Ἐκ-

κλησίας τῆς Ἑλλάδος τοῦ ἐν Ἀμερικῇ Ἐκκλησιαστικοῦ καθεστῶτος καὶ τὴν ὑπαγωγὴν τῶν ἐν Ἀμερικῇ Ὀρθοδόξων Ἑλληνικῶν παροικιῶν ὑπὸ τὴν πνευματικὴν δικαιοδοσίαν τοῦ Οἴκουμενικοῦ Πατριαρχείου.

— Δι' ἀποφάσεως τῶν ἐν Ἀλεξανδρείᾳ πολιτικῶν δικαστηρίων ἐκηρύχθη πολιτικῶς διαλελυμένος γάμος μεταξὺ Ἑλληνοῦ καὶ Ἑλληνίδος τελεσθεὶς ἐν Ὀρθοδόξῳ Ἑλληνικῇ Κοινότητι τοῦ ἐξωτερικοῦ. Ἐπειδὴ ὁ Καταστατικὸς νόμος οὐδαμῶς μνειάν ποιεῖται περὶ τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἀρχῆς, τῆς ἀρμοδίας εἰς πνευματικὴν λύσιν γάμων, ἐν τῷ ἐξωτερικῷ τελεσθέντων, συνοδικῶς παρεκλήθη τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κλπ., ὅπως γνωρίσῃ τὴν ἐπὶ τοῦ προκειμένου τοῦ νομικοῦ αὐτοῦ συμβούλου γνωμοδοτήσιν, διετυπώθη δὲ αὕτη ὡς ἑξῆς: Ἀφ' οὗ ὁ νόμος οὐδὲν ὀρίζει περὶ τῆς ἀρμοδίας ἐκκλησιαστικῆς ἀρχῆς διὰ τὴν πνευματικὴν λύσιν τοῦ γάμου, αὐτόδηλον εἶναι, ὅτι ἀρμοδία εἶναι οὐ μόνον ἡ ἀρχὴ ἐν τῷ τῆς περιφερείας τῆς ὁποίας κεῖται τὸ τὴν ἀμετάκλητον ἀπόφασιν ἐκδόν δικαστήριον, ἀλλὰ καὶ πᾶσα ἄλλη Ἐκκλῆσ. Ἀρχή, (Κρασ. Οἰκογεν. Δίκαιον παραγ.—172 στχ. 8).

— Ἀνεκοινώθη τῷ Σεβ. Καρυστίας, ὅτι διὰ Διατάγματος τὸ χωρίον Κληματᾶρι ἀπετέλεσεν ἰδίαν ἐνορίαν.

— Διεββιάσθη τῷ Τοποτηρητῇ τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Ἀργολίδος ἀπόφασις, ἐγκρίνουσα τὴν ἐκλογὴν τοῦ Σωτηρίου Ζάχου, ὡς τακτικοῦ ἑφημερίου τοῦ χωρίου Μπουγιατί, μὲ τὴν ἐπιφύλαξιν, ὅπως, ἐν τῷ τῶν ὁρίων τοῦ νόμου, ὀρισθῇ ἡ ἡμέρα τῆς χειροτονίας αὐτοῦ.

— Ἀνεκοινώθη τῷ Σεβ. Χαλκίδος, ὅτι διὰ Διατάγματος, καταχωρισθέντος ἐν τῷ ὑπ' ἀριθ. 24 φύλλῳ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, τὸ χωρίον Βοῦνι ἀπετέλεσεν ἰδίαν ἐνορίαν μὲ ἐνοριακὸν ναὸν τὸν τοῦ Ἁγίου Γεωργίου.

— Παρεκλήθη τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐκκλησιαστικῶν, ὅπως προκαλέσῃ τὸ οἰκτεῖον Διάταγμα, ἵνα ἡ ἐν τῇ Ἱ. Μητροπόλει Κορινθίας Ἱ. Μονὴ «Κοίμησις τῆς Θεοτόκου» (Βράχου) συγχωνευθῇ εἰς τὴν κατὰ τὴν αὐτὴν Ἱ. Μητροπόλιν Ἱ. Μονὴν «Κοίμησις τῆς Θεοτόκου» (Φανερωμένης).

— Διὰ λόγους ὑγείας ἀπηλλάγη τῶν καθηκόντων τοῦ ἑφημερίου τοῦ χωρίου Κλαυσείου—Ναυπακτίας ὁ Ἰωάννης Πουρνάρας πρωτοπρεσβύτερος.

— Παρεκλήθη ἡ Ἀστυνομικὴ διεύθυνσις Ἀθηνῶν, ὅπως συλλάβῃ τὸν ἀπατεῶνα διάκονον Εὐγένιον Ἡλιόπουλον καὶ ἀποστείλῃ αὐτὸν πρὸς τὸν Εἰσαγ-

γελέα Πλημμελειοδικῶν Ἡλείας.

— Ἐχορηγήθη δεκαήμερος κανονικὴ ἄδεια καὶ δέμημος ἀναρρωτικὴ τοιαύτη τῷ Ἱεροκλήρῳ Λαρίσης Ἀρχιμ. Θεοκλήτῳ Σούλῃ.

— Τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν, ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος μετέβη εἰς Ἐλευσίνα, γενόμενος δεκτὸς μετ' ἐξαιρετικῆς εὐλαβείας ὑπὸ τῶν συρρευσάντων κατοίκων τῆς κωμοπόλεως. Ἐτέλεσε δὲ τὰ ἐγκαίνια τοῦ ναοῦ τοῦ ἁγ. Ἰωάννου Προδρομοῦ, ἐδίδαξε τὸν λαὸν καὶ παρέμεινε ἐν μέσῳ αὐτοῦ ὀλόκληρον τὴν ἡμέραν.

— Διὰ τῆς ὑπ' ἀριθμ. 91406 καὶ χρον. 11 Αὐγούστου ἔ. ἔ. πράξεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας, διωρίσθη πενταμελὲς Μικτὸν Συμβούλιον, διὰ τὴν τέως ἐν Τουρκίᾳ Ἐκκλησιαστικὴν Ἐπαρχίαν Πισιδείας, μὲ πρόεδρον τὸν ἱερέα Διονύσιον Καλαφάτην, οἰκονόμον, τοποτηρητὴν, ἀτε τοῦ Μητροπολίτου τῆς ἐπαρχίας ταύτης μὴ ὑπάρχοντος ἐν Ἑλλάδι, καὶ μὲ συμβούλους τοὺς Μηνᾶν Κεχαγιόγλου, Ἀγάπιον Ἱ. Παπάζογλου, Ἰωσήφ Γεωργιάδην καὶ Ἰωάννην Κωνσταντινίδην, χρηματίσαντας ἄλλοτε ὡς μέλη Ἐφοροεπιτροπῶν ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ των.

— Κατὰ τὸ λήξαν σχολ. ἔτος 1923—1924 ἐνεγράφησαν εἰς τὰς τρεῖς λειτουργούσας τάξεις (Α', Β', Γ') τῆς Ἱερατικῆς Σχολῆς Τριπόλεως ἐν ὄλῳ 90 μαθηταί. Ἐκ τούτων τρεῖς μὲν διέκοψαν τὰ μαθήματα, εἰς ἀπέθανεν, ἕτεροι δὲ πέντε δὲν ἐφοίτησαν. Ἐκ δὲ τῶν 81 τῶν μετασχόντων τῶν τελευταίων διαγωνισμάτων, τρεῖς μὲν ἀπερρίφθησαν, 18 παρεπέμφθησαν εἰς ἐπαναληπτικὴν κατὰ Σεπτέμβριον ἐξέτασιν, οἱ δὲ λοιποὶ προήχθησαν εἰς τὰς ἀμέσως ἀνωτέρας τάξεις.

— Ἀπεβίωσε τῇ παρελθούσῃ Τρίτῃ καὶ ἐκηδεύθη τῇ ἐπιούσῃ ἐν τῷ Ἱερῷ ναῷ τῆς Μητροπόλεως, προεξάρχοντος τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου, ὁ Θεοφιλέστατος ἐπίσκοπος Νύσσης Παῖσιος, ἐκ τῶν ἀποφοίτων τῆς κατὰ Χάλκην Θεολογικῆς Σχολῆς. Ὁ ἀοίδιμος κατήγετο ἐκ περιχώρου τῆς Καισαρείας Καππαδοκίας, ἐχρημάτισεν ὡς χωρεπίσκοπος Τιμπαλίου (παρὰ τὸ Φανάριον), ἐσχάτως δὲ καὶ ὡς τοποτηρητῆς τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Προύσης.

— Λειτουργεῖ ἐν Ἀρτῇ ἠθικοθηρησκευτικὴ φιλανθρωπικὴ Ἀδελφότης Κυριῶν, ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Ὁ Εὐαγγελισμὸς τῆς Θεοτόκου». Σκοπὸς τοῦ Σωματείου τούτου εἶναι: ἡ ἠθικὴ προαγωγὴ τῶν μελῶν αὐτοῦ, ἡ βοήθεια τῶν ἀπόρων, τῶν ἀσθενῶν πτωχῶν, ὀρφανῶν καὶ τῶν ἐν ταῖς φυλακαῖς εὐρισκομένων ἢ καταπολέμισις τῆς πολυτελείας, ἡ ἠθικὴ ἐπιμέλεια πρὸς βελτίωσιν παντὸς ἀπομακρυνομένου τῆς εὐθείας ὁδοῦ ἢ μετάδοσις ὑγιᾶν ἀρχῶν ἠθικο-θηρησκευτικῶν πρὸς μόρφωσιν ἀγῶν παρθένων, ἐναρέτων

συζύγων και χρηστών μητέρων και τέλος ή επίβλεψις επί οικονομικών συσσιτίων πτωχών και άπόρων μαθητών. Ο Σύλλογος ούτος διοικείται υπό έπταμελοϋς Διοικ. Συμβουλίου, εκ μόνον Κυριών, έχουσών ηλικίαν άνω των είκοσι πέντε έτών.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ

Ο Οικουμενικός Πατριάρχης απέστειλε προς τον Αρχιεπίσκοπον Αθηνών αντίτυπα έγγραφον περι του ζητήματος των ρώσων προσφύγων Αρχιερέων, περι ου τόσος θόρυβος έγένητο υπό αυτών τελευταίως, προς άποκατάστασιν της άληθείας. Έν τω σχετικῷ αυτου γράμματι προς τον Αρχιεπίσκοπον, προστίθουσιν ο Πατριάρχης οτι, καθά έγγραφεν αυτῷ ο εν Μόσχῃ αντιπρόσωπος, ο Πατριάρχης Τύχων *«ηϋχαριστήθη διά τας ληφθείσας αποφάσεις κατά των αντικανονικών πράξεων των εν τῷ εξωτερικῷ Ρώσων Ίεραρχῶν»*.

— Κατ' ειδήσεις εκ Κωνσταντινουπόλεως, ο τουρκικός Τύπος επιμένει οτι και ή Α. Θ. Π. ο Οικουμενικός Πατριάρχης κ. Γρηγόριος υπόκειται εις άνταλλαγήν.

— Κατά πληροφορίας εκ Κωνσταντινουπόλεως διαωρίσθη υπό της Ίεράς Συνόδου του Οίκουμ. Πατριαρχείου προοιστάμενος της εν Σόφια ορθοδόξου παροικίας ο παν. αρχιμ. Γεράσιμος Καλοκαιρινός, εκ των άποφοίτων της εν Χάλκη Θεολογικής Ακαδημίας.

— Κατά τας αυτάς πληροφορίας, κατ' άπόφασιν της ιεράς Συνόδου ή Μ)πολις Δρυϊνουπόλεως, εις την οποιαν προσετέθη δευτέρα και το τμήμα Πωγωνιανής της Ήπαρχίας Βελλῆς, ήτις εν τῇ αρχαιότητι άπετέλει ιστορικην Μητροπολιν, από της Γ' στήλης του Συνταγματίου μετεφέρθη εις την Β', εν τῷ αριθμῷ της διαγραφείσης εκ του Συνταγματίου Ήπαρχίας Άγχιάλου.

— Κατά τας αυτάς πληροφορίας, παραιτηθέντος του άχρι τουδε προσωρινῶς διευθύνοντος την κατά Χάλκην Θεολογικην Σχολην πανοσ. Αρχιμ. Μελετίου Λουκάκη, διορίσθη τοιοϋτος ο ιερολ. διάκονος Ίωακείμ Πελεκάνος, άπόφοιτος της ειρημένης σχολής, επί σειράν έτών διευθύνας το εν Πριγκήπῳ ορφανοτροφείον. Ο νέος διευθυντής, χειροτονούμενος πρεσβύτερος, θα προαχθῇ εις το οφφίκιον του Αρχιμανδρίτου, οτε και θα αναλάβη τὰ καθήκοντα αυτου.

— Κατά τας αυτάς εκ Κωνσταντινουπόλεως πληροφορίας, ο Σεβ. Μητροπολίτης Ούγγαρίας κ. Γερμανός Καραβαγγέλης άνομάσθη Μητροπολίτης Αμασείας και Ήξαρχος Κεντρῶς Ευρώπης με έδραν την Βιέννην.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΣΕΡΒΙΑΣ

Κατά την «Nova Revija» ή ιερά Σύνοδος της Εκκλησίας της Σερβίας παρεσκεύασε Σχέδιον Οργανισμού της Εκκλησίας ταύτης, παρουσίασε δε αυτῷ εις την Βουλήν προς ψήφισιν. Οι Σέρβοι Ιερείς όμως, λαβόντες γνώσιν του Σχεδίου και εξετάσαντες αυτῷ εν εκτάκτῳ συνεδρίῳ της Ένώσεως αυτών την 13 παρελθόντος Μαΐου, έλαβον τὰς ακόλουθους αποφάσεις:

1. « Η εκτάκτος Συνέλευσις της Ένώσεως των ορθοδόξων Σέρβων Ιερέων θεωρεῖ, άπέναντι του Συνταγματικού Χάρτου του Κράτους, πάντα νόμον ειδικῶς άφορῶντα την Σερβικην Εκκλησίαν ως επιπόλειον και εναντίον προς τὸ Σύνταγμα πιστεύει δε οτι εἶναι επάναγκες νὰ συνταχθῇ νόμος κοινός διά πάσας τὰς ανεγνωρισμένας θρησκευτικὰς ὁμολογίας, προς διακανονισμόν των κοινῶν και θεμελιωδῶν ἀμοιβαίων σχέσεων μεταξυ του Κράτους και των Ὁμολογιῶν.

2. Την σύνταξιν Νομοσχεδίου της Εκκλησίας Σερβίας, ως νόμον του Κράτους, ή Ένωσις θεωρεῖ ως αναρμοδίως γενομένην παρά της ιεράς Συνόδου των Αρχιερέων, διότι ή έτοιμασία παντός Νομοσχεδίου του Κράτους ανήκει εις την αρμοδιότητα της Νομοθετικής του Κράτους Ήξουσίας και ουχι της Εκκλησίας.

3. Το Νομοσχέδιον τουτο κρίνεται υπό της Ένώσεως ως ψευδές και αντίθετον προς τὰς διατάξεις του Συντάγματος του Κράτους ὅσον και ως προς την νόμιμον της Εκκλησίας σφαιραν και της Εκκλησιαστικής Αυτονομίας, διότι, διά των προτεινομένων ὀρισμῶν, καθιστᾶ αδυνάτους τὰς θετικὰς διατάξεις τὰς άφορώσας εις τον ὀργανισμόν της Εκκλησίας καθῶς και της αυτονομίας αυτης. Έν τέλει ή Ένωσις των Σέρβων Ιερέων εκφράζει την λύπην αυτης, διότι το Νομοσχέδιον τουτο δέν έγένητο τῇ συνεργασίᾳ των Ιερέων και των λαϊκῶν και δέν έγένητο σεβαστῇ ή φωνή και οι πόθοι του Κλήρου, προτεινει δε την σύνταξιν νέου Σχεδίου.»

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΡΟΥΜΑΝΙΑΣ

Επιστέλλουσιν εκ Βουκουρεστίου :

Δέκα μόλις ήμέρας μετά το Συνέδριον των καθηγητῶν των θρησκευτικῶν, συνήλθεν εν Κραϊόβα, έδρα της επαρχίας Ρημνικίου, τῇ 7 και 8η Ίουλιου, το έτήσιον «συνέδριον της Εταιρείας των Ορθοδόξων Ρωμουνίδων Γυναικῶν». Διά της δραστηριότητος και των καρπῶν αυτης ή ὀργανωσις αυτη άποδεικνύει και εις τοὺς μάλλον σκεπτικῶς ὀποῖα θαύματα δύναται νὰ επιτελέσῃ ή ὀργανωμένη ιδιωτική πρωτοβουλία και πόσον γόνιμος εἶναι ή γυναικεία

δρασίς πρὸς ἐκπαιδευτικὰς καὶ ἐκπολιτιστικὰς κατευθύνσεις. Οὐδὲν ἄλλο σωματεῖον κατώρθωσε μέχρι τοῦδε νὰ προσελκύσῃ τοσοῦτους ὁπαδοὺς καὶ τοσαύτας συμπαθείας ἐν ἅπασῃ τῇ Ρουμανίᾳ καὶ νὰ συγκροτῇ τὰ συνέδρια αὐτοῦ τοσοῦτον ὀργανωμένα, παρεσκευασμένα καὶ ἐνδιαφέροντα εἰς ὅλα τὰ κέντρα τοῦ Ρουμανισμοῦ, ὡς ἡ Ἑταιρεία αὕτη, ἣτις κατέστη ἀληθῆς μοχλὸς τῆς ψυχικῆς ἐνώσεως τῶν νέων καὶ νεανίδων τῆς χώρας ταύτης. Ἡ ἐπιτυχία αὕτη ἐξηγεῖται τριπλῶς. Πρῶτον τὰ μέλη τῆς Ἑταιρείας ταύτης ἀφωσιώθησαν μὲ ὅλην τὴν ἀγάπην των εἰς τὸ ἔργον τῆς ἐξαπλώσεως καὶ μεταδόσεως τοῦ πολιτισμοῦ, ὑπὸ τὸ φῶς τῆς Ὀρθοδόξου Πίστεως. Ἄλλως δ' ἐργάζεται ὁ ἀγαπῶν καὶ αἰσθανόμενος καὶ γνωρίζων διατὶ πράττει τοῦτο, καὶ ἄλλως ὁ βίᾳ διὰ τοὺς τύπους καὶ πρὸς τὸ θεαθῆναι. Δεύτερον ἡ ἐργασία τῆς Ἑταιρείας ταύτης ἐπιτελεῖται ἀδιάκοπος καὶ συνεχῆς καὶ οὕτως ἐπαληθεύει ἡ ρουμανικὴ παροιμία «ὁ ρωμοῦνος δύσκολα μπαίνει στὴ δουλειὰ καὶ δύσκολα τὴν ἀφίνει». Τρίτον ἐργάζονται ἅπαντα τὰ μέλη τοῦ σωματείου καὶ οὐχὶ μόνον τὰ Προεδρεῖα. Καὶ εἰς ἐπιμετρον διευθύνεται καὶ προεδρεύεται ὑπὸ τῆς ἐξόχως μεμορφωμένης καὶ διὰ θελήσεως καταπληκτικῆς πεπραιοκισμένης χαλυβδίνου γυναικός, τῆς Ἀλεξανδρινῆς Καντακουζηνῆς. Ὁ ἐκεῖ ἐπίσκοπος Βαρθολομαῖος, εἰς τῶν ἐξόχων ἱεραρχῶν τῆς Ρωμουρικῆς Ἐκκλησίας, ὅστις κατέστησε τὴν ἐπαρχίαν αὐτοῦ πρότυπον δρώσης πρὸς πάσας τὰς κατευθύνσεις Ἐκκλησίας, ἐξῆρε τὸ ἔργον τὸ χριστιανικὸν καὶ μέγα τῆς Ἑταιρείας ταύτης διὰ τῆς ἰδρύσεως σχολῶν ἐφαμίλλων καὶ δυναμένων νὰ καταπολεμήσωσι τὴν ἐπιρροὴν τῶν ξένων τοιούτων καὶ διὰ τῆς καταπληκτικῆς ἐργασίας αὐτῆς πρὸς πάσας τὰς διευθύνσεις. Ἐν τελείᾳ δὲ προέτρεψε τὸν κληρὸν στενῶς νὰ συνεργάζηται μετ' αὐτῆς. Ἡ ρηθείσα Πρόεδρος ὄχι μόνον ἐξέθεσε σαφῶς τὴν δρᾶσιν τοῦ σωματείου κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος, ἀλλὰ μετὰ θαυμασίας ἐτοιμότητος ἔδιδε τὴν δέουσαν ἀπάντησιν καὶ ἐξήγησιν πρὸς τοὺς συνεδριάζοντας κατὰ τὴν διεξαγωγὴν τῶν συζητήσεων.

—Κατ' εἰδήσεις ἐκ Βουκουρεστίου, εἰσηγήσει τοῦ καθηγητοῦ κ. Δημητρεσκου συνέστη ἐν τῇ πόλει ταύτῃ Ἐπιτροπὴ πρὸς ὑποστήριξιν τῆς προτάσεως, ὅπως ἡ μελετωμένη Οἰκομ. Σύνοδος συνέλθῃ ἐν Ἱεροσολύμοις. Εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν ταύτην ἀνετέθη καὶ ἡ σχετικὴ πρὸς τὰ ζητήματα τῆς Συνόδου ἐργασία ἐν συνεννοήσει μετὰ τῶν πρὸς τὸν αὐτὸν σκοπὸν συσταθεσῶν ἢ συσταθησομένων εἰς ἄλλας Ἐκκλησίας ἀναλόγων Ἐπιτροπῶν.

ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΕΝ ΑΜΕΡΙΚΗ

Κατὰ πληροφορίας ἐκ Σικάγου, συνεκροτήθη ἐν τῇ πόλει ταύτῃ ἐσχάτως Συνέδριον ἐκ λαϊκῶν καὶ κληρικῶν, ἀντιπροσωπευόντων διαφόρους ἐνορίας καὶ κοινότητας τοῦ ὀρθοδόξου ἑλληνικοῦ ἐν Ἀμερικῇ στοιχείου. Τὸ Συνέδριον ἠσχολήθη περὶ τῆς ἰδρύσεως νέας αὐτοκεφάλου Ἐκκλησίας ἐν Ἀμερικῇ καὶ τῆς χειροτονίας ἄλλων Ἐπισκόπων, αἵτινες θὰ ἀναλάβωσι τὴν κυβερνήσιν τῆς νέας Ἀνεξαρτήτου Ἐκκλησιαστικῆς Ὀργανώσεως. Κατὰ τὰς σχετικὰς τοῦ Συνεδρίου συζητήσεις, καίτοι πολλοὶ συνηγόρησαν ὑπὲρ τῆς ἀμέσου ἀνακηρύξεως τῆς Αὐτοκεφάλου Ἐκκλησίας, ἐπεκράτησεν ὅμως ἡ γνώμη ὅτι δεόν νὰ γίνῃ καὶ τὸ τελευταῖον διάδημα εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Κυβερνήσιν περὶ ἐξαρτήσεως τῶν ἐν Ἀμερικῇ Ἐκκλησιαστικῶν κοινοτήτων ἐκ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου καὶ οὐχὶ ἐκ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου. Σχετικῶν τηλεγράφημα ἐστάλη παρὰ τοῦ Συνεδρίου εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Κυβερνήσιν, πρὸς ἣν καὶ εἶχε τάξει προθεσμίαν μέχρι 1 Ἀγούστου ἔ. ἔ. Αἱ ἐνέργειαι αὐταὶ εἶναι ὅπως ἀνεξάρτητοι τῶν ἐνεργειῶν τοῦ ποτὲ Μητροπολίτου Χαλδαιᾶς Βασιλείου, ἰδρύσαντος ἰδίαν ἀνεξάρτητον, ὡς γνωστὸν, Ἐκκλησίαν, εἰς ἣν ἵκαναὶ Κοινότητες προσεχώρησαν.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΒΟΥΛΓΑΡΙΑΣ

Κατ' εἰδήσεις ἐκ Κωνσταντινουπόλεως, ἀπεβίωσεν ἐν τῇ πόλει ταύτῃ ἐσχάτως καὶ ἐκηδεύθη μετ' ἐξαιρετικῆς ἐπισημότητος ὁ ἐν Κωνσταντινουπόλει ὁ ἐξαρχικὸς ἀντιπρόσωπος Μητροπολίτης Βελεσσῶν Μελέτιος. Τῆς κηδείας προΐσταντο τέσσαρες Βούλγαροι Μητροπολίται, συμμετείχον δὲ ὅτε Βουλγαρικὸς κληρὸς καὶ Ρῶσοι ἱερεῖς. Ἐκ μέρους τοῦ Βασιλέως τῆς Βουλγαρίας παρέστη ὁ ἐν Κωνσταντινουπόλει Ἐπιτετραμμένος τῆς Βουλγαρίας, κατέθεσε δὲ καὶ στέφανον. Ὁ νεκρὸς ἐτάφη ἐν ἡφ περιβόλῳ τοῦ ἐν Βαλατᾷ Βουλγαρικοῦ ναοῦ τοῦ Ἁγίου Στεφάνου, ὅπου καὶ ἐψάλη ἡ νεκρώσιμος ἀκολουθία.

—Κατὰ τὰς αὐτὰς ἐκ Κωνσταντινουπόλεως εἰδήσεις, παραιτηθέντος ἕνεκα γήρατος τοῦ Μητροπολίτου Φιλιππουπόλεως Μαξίμου, ὡς Προέδρου τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐξαρχίας, ἀνασυγκροτεῖται κατ' αὐτὰς ἡ ἐν λόγῳ Σύνοδος.

ΝΕΑ ΒΙΒΛΙΑ

Μητροπολίτου Καλαβρύτων καὶ Αἰγιαλείας Τιμοθέου. Ἐγκύκλιος ποιμαντικὴ διδασκαλία. Ἀθῆναι 1924. Ὁ σεβ. συγγραφεὺς παρέχει, κατὰ τὴν ἔκφρασιν αὐτοῦ «ὀλίγας μικρὰς συμβουλὰς διὰ πολλὰ καὶ μέγала κατορθώματα». Ἀναπτύσσει τὸ περὶ θείας Μεταλήψεως θέμα, περὶ Τεσσαρακοστῶν, περὶ εορτῶν, τοῦ ἱεροῦ Κηρύγματος, κακῶν συναναστροφῶν, θεάτρων, χορῶν, περὶ τῶν κινδύνων τῶν νέων καὶ νεανίδων καὶ περὶ βεβηλώσεως τῶν ἱερῶν κανόνων. Ἐπισηραγίζεται δ' ἡ Ἐγκύκλιος διδασκαλία διὰ θερμῆς πατρικῆς παραινέσεως.

ΔΗΜΟΠΡΑΣΙΑΙ

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον τῆς ἐν Ἀθήναις
Ἱερᾶς Μονῆς τῶν Ἀσωμάτων Πετράκη

Προκηρύττει ὅτι :

Ἐκτίθεται εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν τὴν 7ην Σεπτεμβρίου ἔ. ἔ. ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 10—12 τῆς μ. ἐν τῇ Αἰθούσῃ τοῦ Κακουργιοδικείου Ἀθηνῶν, 1) ἡ τριετὴς μισθωσις τῶν πρὸς Δυσμᾶς τῶν Ἀθηνῶν κτημάτων τῆς Μονῆς, 2) ἡ ἐκποίησις τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1 οἰκοπέδου ἐν Κερατέᾳ, 3) ἡ ἐκποίησις 23 στρεμμάτων ἄνωθεν Κεφαλαρίου Κηφισσίας καὶ 4) ἡ ἐκποίησις τῶν ὑπολειφθέντων οἰκοπέδων τῆς Μονῆς ἐν Κεφαλαρίῳ τῆς Κηφισσίας, συμφώνως πρὸς τοὺς ὅρους τῆς διακηρύξεως αὐτοῦ.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 28 Αὐγούστου 1924

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον
Ἀρχιμ. Ἰωάνης Χρύσης
Νικόλαος Γεωργιάδης
Παρθένιος Ροδόπουλος

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον τῆς ἐν Φενεῶ Ἱερᾶς Μονῆς «Ὁ Ἅγιος Γεώργιος»

Διακηρύττει ὅτι ἐκτίθησιν εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν ἐκποίησεως ἐνεργηθσομένην τῇ 21ῃ τοῦ μηνὸς 7]βρίου ἔ. ἔ., ἡμέρα Κυριακὴ καὶ ὥρα 11—12 π. μ. ἐνώπιον τοῦ Συμβουλευογράφου Ν. Ἐπιδαύρου Γεωργ. Τανῆ ἢ τοῦ νομίμου ἀναπληρωτοῦ αὐτοῦ, ἡ ἐφετεινὴ ἐσοδεῖα τοῦ ἐλαιοκάρπου ἐκ τῶν κειμένων ἐν Ν. Ἐπιδαύρῳ ἐλαιοδένδρων ὡς καὶ ἡ ἐνοικίαισις τῆς χορτονομῆς τῶν ἐλαιοστασιῶν τῆς Μονῆς. Οἱ βουλόμενοι νὰ συναγωνισθῶσι δύνανται νὰ λάβωσι γνῶσιν τῶν ὄρων τῆς διακηρύξεως εἰς τὸ Γραφεῖον τῆς κοινότητος Νέας Ἐπιδαύρου.

Μονὴ Φενεοῦ τῇ 21ῃ Αὐγούστου 1924

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον Παρθένιος Σταματόπουλος, Εὐθύμιος Ράπτης, Γεννάδιος Πίττας.

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον τῆς ἐν Ἐρμιόνη Ἱερᾶς Μονῆς Ἁγίων Ἀναργύων

Διακηρύττει ὅτι ἐκτίθεται εἰς δημοπρασίαν ἐκποίησεως ὁ ἐφετεινὸς ἀσυγκόμιστος ἐλαιόκαρπος τῶν ἐν τῇ περιφερείᾳ Κοινότητος Κοιλιάδος κειμένων ἐλαιοδένδρων τῆς Μονῆς. Ἡ δημοπρασία ἐνεργηθῆσεται ἐν τῇ πρωτεύουσῃ τῆς Κοινότητος Κοιλιάδος τὴν 7ην 7]βρίου ἔ. ἔ. ἀπὸ τῆς 10—12ης ὥρας π. μ.

Ἐρμιόνη 18 Αὐγούστου 1924

Ὁ Ἡγούμενος τῆς Μονῆς, Σωφρόνιος Χαραλαμπίδου, οἱ Σύμβουλοι, Εὐθύμιος Κοσκολᾶς, Ἱερ. Ἰωσήφ Χώλης.

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον τῆς ἐν Ἄρτῃ Ἱερᾶς Μονῆς Κάτω Παναγίας

Διακηρύττει ὅτι

Ἐκτίθησιν εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν, ἐνεργηθσομένην ἐν Ἄρτῃ τῇ 7ῃ τοῦ μηνὸς Σεπτεμβρίου ἔ. ἔ., ἡμέρα Κυριακὴν καὶ ὥραν 10—12 π. μ., ἐνώπιον τοῦ Συμβουλευογράφου Ἡλία Καφφετζῆ, τὸν ἐν τῇ περιφερείᾳ Ἄρτης καὶ ἐν θέσει περὶ τῆς Μονῆς, Σκαλοπούλα, Κομμάτια ἢ Ἀχούριον, Ἀλώνιον, περιτοιχισμένον, τὰ ἐντὸς τοῦ περιβολίου, τὰ πέραν τοῦ Ἀράχθου ποταμοῦ Κωστακοί, Βεργοπούλα, Βλαχέρνα

Μαστόχα, καὶ Ἅγιον Νικόλαον ἐφετεινὸν ἐλαιόκαρπον τῶν ἐν ταῖς ἀναφερομέναις θέσεσι κειμένων ἐλαιοδένδρων τῆς Μονῆς. Οἱ βουλόμενοι νὰ συναγωνισθῶσι δύνανται νὰ λάβωσι γνῶσιν τῶν ὄρων τῆς διακηρύξεως ἐν τῷ Γραφεῖῳ τῆς Μονῆς.

Ἐν Ἱ. Μονῇ Κάτω Παναγίας τῇ 17ῃ Αὐγούστου 1924

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον Εὐθύμιος Πατσάλιας Ἱερ. Δωρόθεος Πανταλούκας Νικάνδρος Α. Σκουτέρης

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον τῆς ἐν Κεφαλληνίᾳ Ἱ. Μονῆς Ἁγίου Γερασίμου.

Προκηρύσσει, ὅτι: Ἐκτίθενται διὰ πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν πρὸς ἐκποίησιν τέσσαρες ἀγέλαδες, πέντε παληομόσχια καὶ ἑνδεκα μωσχάρια τῆς Μονῆς ἐκ τῆς ἐν Κατοχῇ ἀγέλης αὐτῆς, ὑπὸ τοὺς ὅρους καὶ ὑποχρεώσεις τῆς ταῦταρῆθμου συγγραφῆς τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου, ἧς ἀντίγραφα κατατεθήσονται εἰς τὰ Γραφεῖα τῆς Κοινότητος Κατοχῆς καὶ τῆς Μονῆς.

Ἡ δημοπρασία ἐνεργηθῆσεται ἐν Κατοχῇ εἰς τὸν συνήθη τόπον τῶν δημοπρασιῶν, ἐνώπιον τοῦ αὐτόθι Συμβουλευογράφου ἢ νομίμου ἀναπληρωτοῦ αὐτοῦ καὶ ἐνὸς ἀντιπροσώπου τῆς Μονῆς, τὴν 7ην Σεπτεμβρίου ἔ. ἔ., ἡμέρα Κυριακὴν, 10—12 π. μ.

Ἐν τῇ Ἱ. Μονῇ Ἁγίου Γερασίμου τῇ 17ῃ Αὐγούστου 1924. Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον. Ἡ Ἡγουμενὴ Μοναχὴ Ἀντωνία Πανταζάτου, Διὰ τὴν ἀγράμματον Σύμβουλον Ἀθανασία Τζουγκνάτου, Ἡ μοναχὴ Θεοκλήτη Χριστοπούλου Ἡ Σύμβουλος Μοναχὴ Εὐγενία Θεοφίλου.

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον τῆς ἐν Ἄρτῃ Ἱερᾶς Μονῆς Κάτω Παναγίας.

Διακηρύττει ὅτι: Ἐκτίθησιν εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν ἐνεργηθσομένην ἐν Ἄρτῃ τὴν 7ην Σεπτεμβρίου ἔ. ἔ., ἡμέρα Κυριακὴν καὶ ὥραν 10—12 π. μ., ἐνώπιον τοῦ Συμβουλευογράφου Ἡλία Καφφετζῆ τὸν ἐν τῇ περιφερείᾳ Πέτα καὶ ἐν θέσει Γιάλδος, Μπακτοῖδια, Κουτσομήτα, Καμάρα, Λάμαρη, Περικλῆ, Κουτσομπές, Νησί, Ἀράπη, Καρακίτσου. Μυλοτόπια, ἐφετεινὸν ἐλαιόκαρπον τῶν ἐν ταῖς ἀναφερομέναις θέσεσι κειμένων ἐλαιοδένδρων τῆς Μονῆς.

Οἱ βουλόμενοι νὰ συναγωνισθῶσι δύνανται νὰ λάβωσι γνῶσιν τῶν ὄρων τῆς διακηρύξεως ἐν τῷ Γραφεῖῳ τῆς Μονῆς.

Ἐν Ἱερᾷ Μονῇ Κάτω Παναγίας τῇ 19ῃ Αὐγούστου 1924 Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον. Εὐθύμ. Πατσάλιας Ἱερ. Δωρόθεος Πανταλούκας, Νικάνδρος Α. Σκουτέρης Ἱερομ.

“ΕΚΚΛΗΣΙΑ,”

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ } ΕΣΩΤΕΡ. ΔΡΧ. 30—ΕΣΩΤΕΡ. ΦΡ. ΧΡ. 30
ΑΜΕΡΙΚΗΣ ΔΟΛΛ. 3

ΕΠΟΠΤΕΥΟΥΣΑ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

† ΚΕΡΚΥΡΑΣ ΚΑΙ ΠΑΕΩΝ ΑΘΗΝΑΓΟΡΑΣ

† ΚΑΡΥΣΤΙΑΣ ΠΑΝΤΕΛΕΗΜΩΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΠΑΠΑΜΙΧΑΗΛ

Καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου

Γραφεῖα: Μέγαρον Ἀρχιεπισκοπῆς, Φιλοθέης 6, Ἀθῆναι

Τύποις “Φοίνικας,” Σταδίου 38, Ἀθῆναι